

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 32. An debeat restitui, quod per alluvionem accessit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42561

pta, quamvis scriptor tum conveniri posset actione furti in duplum, præter æstimationem chartæ: si autem bonâ fide fecerit, satis erit restituere æqualem vel ejus pretium.

§. 21. In Instit. supra §. 34. statuitur, ut tabula aut tela cedat picturæ, ridiculum est enim, inquit *Justinianus*, picturam *Apellis* vel *Parrhasii* in accessionem vilissimæ tabulæ cedere: debet tamen domino tabulæ pretium persolvi: & per hanc legem derogatur sententiæ *Pauli* jurisc: l. 23. §. 3. ff. *Dereivindic.*, qui vult picturam cedere tabulæ. 135

Q. 32. An debeat restitui, quod per alluvionem accessit. R. §. 1. Quod per alluvionem agro tuo flumen adjicit, jure gentium tibi acquiritur, (nec teneris restituere vel compensare quicquam alteri damnum passo) est autem alluvio incrementum latens: per alluvionem autem id videtur adjici, quod ita paulatim adjicitur, ut intelligi non possit, quantum quoque temporis momento adjiciatur: quod si vis fluminis de tuo prædio partem aliquam detraxerit & vicini prædio attulerit, palam est eam tuam permanere: planè si longiore tempore fundo vicini tui hæserit, arboresque, quas secum traxit, in eum fundum radices egerint, ex eo tempore videntur vicini fundo acquisitæ esse. Insula, quæ in mari nata est, occupantis est, nullius enim esse creditur: at insula in flumine nata, siquidem mediam partem fluminis tenet, communis est eorum, qui ab utraq; parte fluminis prope ripam prædia possident, pro modo scilicet latitudinis cujusque fundi, quæ prope ripam sit: quod si alteri parti proximior sit, eorum est tantum, qui ab ea parte prope ripam prædia possident: quod si aliquâ parte divisum sit flumen, deinde infra unitum, agrum alicujus in formam insulæ redegerit, ejusdem permanebit is ager, cujus & fuerat: quod si naturali alveo in

transversum derelicto ad aliam partem fluere coeperit, prior quidem alveus eorum est, qui prope ripam ejus prædia possident, pro modo scilicet latitudinis cujusque agri, quæ prope ripam sit; novus autem alveus ejus rursus esse incipit, cuius & ipsum flumen est: quòd si post aliquot tempus ad priorem alveum reversum fuerit flumen, rursus novus alveus eorum esse incipit, qui prope ripam ejus prædia possident: alia sanè causa est, si cuius totus ager inundatus fuerit, neque enim inundatio fundi speciem commutat, & ob id si recesserit aqua, palàm est eius fundum eius manere, cuius & fuit. Hæc omnia verbotenus habentur in Instit. De rer. divis. §. 20. & seqq.

137 §. 2. Incrementum latens, seu quasi insensibile alluvionis, accrescit etiam usufructuario, quoad fructus, non tamen incrementum patens id est, sensibiliter factum, uti habetur L. 9. §. 4. ff. De usufructu: incrementum latens & patens accrescit emphyteutæ, videturque etiam probabilius, quòd latens accrescat feudatario; an autem accrescat etiam patens, discrepant AA: apud Lugo d. 6. n. 157.

138 §. 3. Quando arbor per vim fluminis translata increfcit alieno fundo, acquiritur domino hujus fundi, uti suprà dicitur: Nec obstat L. 5. §. 3. ff. De reivind., quæ videtur dicere oppositum, nam omiffis variis explicationibus, quas refert Hænnol. à n. 92., ibi tantùm dicitur, quòd Varus & Nerva dabant utilem actionem priori domino, nunc autem non ampliùs datur talis actio.

139 §. 4. Ut sciatur, an insula nata sit in media parte fluminis, Barto: dicit latitudinem fluminis esse in tres partes æquales dividendam; quòd si
insula

insula teneat partem, quæ in medio est, putat dividendam secundum proportionem majoris vel minoris vicinitatis; si tota sit extra partem, quæ in medio est, tota cedit ripæ, cui est proximior: *Haunol.* n. 98. putat totam insulam spectare ad ripam A., si nihil notabile se extendat ultra medium ad ripam B., & vice versâ: si autem se notabiliter extendat ultra medietatem, dicit hanc partem pertinere ad ripam alteram.

§. 5. Si flumen non naturaliter, sed agentibus hominibus mutet alveum, damnum ex novo alveo proveniens compensari debet domino fundi, in quem novus alveus inducitur, quod fiet, si prior alveus illi assignetur, uti dicunt *Molin.* & *Lugo* n. 155. Addit *Haunol.* n. 101. ex aliqua etiam æquitate fieri, ut novus alveus per flumen factus, & postea desertus restituatur priori domino, quamvis in rigore non sit obligatio ad hoc. De dominio maris, videri potest *Grotius* l. 2. c. 3.

Q. 33. Quid notandum sit circa restitutionem rei alienæ, ex qua quis factus ditior. *R.* Seqq. §. 1. Tum quis dicitur ex re aliena fieri ditior, si ratione illius habeat, quod alioqui non haberet, v.g. quia illam vendidit, & ejusdem pretium habet; quia permutavit cum alia re, quam habet; quia per illam de se fructiferam lucratus est, quia habet fructus ex ea progenitos; quia illam consumpsit, & sic pepercit rei suæ.

§. 2. Si quis bonâ fide sit usus pretiosâ veste alienâ, & sic pepercit suæ viliori, tenetur tantum restituere valorem eius, quod de vili veste sua attrivisset, quia solum in hoc factus est ex ve-